

Sygn. akt III KK 410/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **A.K.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 października 2017 r.,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, na
korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..**

UZASADNIENIE

A.K. został oskarżony o to, że w dniu 14 czerwca 2016 r. w G. na ul. Ł.,
powadził pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy m-ki O. o nr rej. (...)
znajdując się pod wpływem środka odurzającego, mając zaburzoną sprawność
psychomotoryczną w podobnym stopniu jak stan nietrzeźwości, wynikający z
obecności w organizmie co najmniej 0,5 promila alkoholu we krwi, tj. o czyn z art.
178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w G. , wyrokiem z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt II K (...), uznał tego oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że dopuścił się go będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt [...]1 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Kwalifikując ten czyn jako występku z art. 178a § 4 k.k., Sąd Rejonowy skazał A.K. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekł także wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Rozstrzygnięto też w wyroku w przedmiocie zaliczenia okresu zatrzymania na poczet orzeczonej kary i w przedmiocie wydatków poniesionych w postępowaniu oraz opłaty.

Orzeczenie uprawomocniło się 21 marca 2017 r bez zaskarżenia przez strony.

Kasację na korzyść A.K. wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Podniósł w niej zarzuty rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegającego na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy związanych z określeniem czasu popełnienia przypisanego czynu. Wywodził, że efektem tego uchybienia było błędne ustalenie, iż A.K. dopuścił się czynu w dniu 14 czerwca 2016 r., podczas gdy faktycznie nastąpiło to w dniu 14 czerwca 2015 r. W rezultacie doszło w wyroku do błędnego zakwalifikowania czynu jako występuku z art. 178a § 4 k.k. w sytuacji, gdy w dacie jego popełnienia oskarżony nie był osobą prawomocnie skazaną za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, ani nie dopuścił się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Prawidłowa była zatem kwalifikacja prawna czynu przyjęta w akcie oskarżenia z art. 178a § 1 k.k.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało uwzględnienie jej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Istotnie, zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. Przepisy te obligują przewodniczącego kierującego rozprawą do czuwania nad jej prawidłowym przebiegiem i baczenia, aby zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy, a sąd orzekający – do dokładnego określenia w wyroku skazującym przypisanego oskarżonemu czynu, w tym, co oczywiste, prawidłowego ustalenia czasu jego popełnienia i przyjęcia trafnej kwalifikacji prawnej.

W opisie przypisanego czynu Sąd Rejonowy uznał, że został on popełniony w dniu 14 czerwca 2016 r., podczas, gdy z dokumentów procesowych jasno wynika, iż doszło do jego popełnienia w dniu 14 czerwca 2015 r. W tym stanie rzeczy nie można było przyjąć, że oskarżony dopuścił się występkę z art. 178§4 kk jako sprawca prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Odnośny bowiem uprzedni wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 12 maja 2016r., skazujący oskarżonego za czyn z art. 178a §1 kk popełniony w dniu 10 listopada 2014r. (k. 36), uprawomocnił się w dniu 1 czerwca 2016r., a zatem po popełnieniu czynu przypisanego mu w niniejszej sprawie. Przeoczenie to, przeniesione *de facto* z wadliwie sporządzonego aktu oskarżenia (t. II, k. 6), doprowadziło do zastosowania w w wyroku nieprawidłowej, niekorzystnej dla oskarżonego kwalifikacji prawnej czynu. W następstwie, błędnie sformułowano także orzeczenie o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania na poczet kary pozbawienia wolności (pkt IV wyroku).

Jak stąd wynika, uchybienia przepisom wskazanym w kasacji miały rażący charakter i wywarły istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Należało więc uwzględnić wniosek kasacji przez uchylenie w całości prawomocnego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.